

bliver tilbudt fuldtidsansættelse til løn- og ansættelsesvilkår, der svarer til vilkårene på det danske arbejdsmarked.

Som led i aftalen om EU-udvidelsen er det besluttet, at vandrende arbejdstager fra såvel de nye som de nuværende EU-lande fremover skal kunne godtgøre at have forsørget og fortsat vil være i stand til at forsørge de familiemedlemmer, hvor et sådant krav i henhold til EU-retten kan gøres gældende.

Som en ny praksis vil der samtidig blive stillet som krav, at EU-borgere på tidspunktet for meddelelsen af familiesammenføringen råder over en bolig, der opfylder de krav, der anses for normale for indenlandske arbejdstagere i det område, hvor arbejdstageren er beskæftiget.

Det følger af Rådets forordning 1612/68, artikel 10, at familiemedlemmer har ret til at tage bopæl hos en arbejdstager, der er statsborger i en EU-medlemsstat og er beskæftiget på en anden medlemsstats område. Tiltrædelsestraktaten med de nye EU-lande giver ikke mulighed for overgangsregler i relation til denne bestemmelse.

I dag stilles der ikke krav om særskilt arbejdstilladelse til familiemedlemmer til arbejdstagere, der opnår opholds- og arbejdstilladelse i Danmark. Dette gælder også familiemedlemmer til arbejdstagere fra de kommende EU-lande.

Det følger af tiltrædelsestraktatens generelle standstill-bestemmelse, at de nye EU-borgere efter EU-udvidelsen ikke må stilles ringere med hensyn til adgangen til arbejdsmarkedet, end tilfældet var før underskrift af tiltrædelsestraktaten. Det vurderes på den baggrund at være i strid med standstill-bestemmelsen at indføre et generelt krav om særskilt arbejdstilladelse til familiemedlemmer til vandrende arbejdstagere fra de nye EU-lande.

Det bemærkes, at antallet af vandrende arbejdstagere fra de nye EU-lande, der rejser til Danmark, forventes at blive meget begrænset. Det må ligeledes lægges til grund, at en del af de vandrende arbejdstagere, der opnår beskæftigelse i Danmark, ikke vil medbringe familie her til landet. Det samlede antal familiemedlemmer, der aktuelt vil blive aktive på det danske arbejdsmarked uden særskilt arbejdstilladelse, må derfor forventes at blive begrænset. Hertil kommer, at en minimumsindtjening i familien er sikret gennem kravet om, at familiens hovedperson

(den vandrende arbejdstager) skal have et fuldtidsarbejde på sædvanlige vilkår.

Spm. nr. S 2537

Til beskæftigelsesministeren (1/3 04) af:
Bent Bøgsted (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange normerede stillinger inden for stat, amt og kommune der er besat af aktiverede personer?«

Begrundelse

Der har været en del debat om kommuners misbrug af personer i aktivering til at udfylde de normerede stillinger for på den måde at spare på kommunens udgifter til lønninger. Et eksempel er, at en kommune, der er spørger bekendt, har en normering på 10 i køkkenet på et ældrecenter, men 2 af stillingerne bliver brugt til aktivering.

Svar (10/3 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ingen normerede stillinger i det offentlige, der er besat med aktiverede personer. Reglerne om ansættelse med løntilskud er udformet på en sådan måde, at ansættelsen af personer med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere skal ligge ud over normeringen, jf. budgetterne.

Der stilles således krav om, at ansættelse af dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

Vurderingen af, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt, skal tage udgangspunkt i antallet af beskæftigede som følge af budgettet, det vil sige normeringen for den enkelte offentlige virksomhed.

På offentlige ansættelsesområder påses betingelsen om merbeskæftigelse af ansættelsesmyndigheden og de ansatte i fællesskab. Til brug herfor skal arbejdsgiveren give de ansattes repræsentanter alle nødvendige oplysninger.